

§ 37 udtrykkeligt tilsagt, at Statskassen vilde tilskyde det Øvrige, Noget, som i og for sig var naturligt, fordi Borgervæbningen er en Statsindretning, der ikke blot er til for Byens Skyld, men ogsaa for Statens, hvorfor sammes Bestyrelse aldeles ikke laae under Communalbestyrelsen, men deels under Cancelliet, deels under Militairmyndighederne. Det er bemærket, at Borgervæbningskassen har været opkrævet med forskellige Beløb i de forskellige Aar; men dette er kun forsaavidt Tilfældet, som der til de 12,000 Rbd., som af Communen skulle udredes til Borgervæbningen, er lagt, hvad Inddrivelses, Rodemesterens Procenter, Dvitteringer og andre saadanne med Opkrævelsen forbundne Udgifter udgjorde. I de enkelte Aar er ogsaa den Forskjel kommen til, som er opstaaet ved de forskellige Solvvardiers Beregning, ved Forskjellen mellem det, der indkom, og det, der skulle udbetales. Det var ganske i sin Orden, at, fordi hvad Byen skulle betale var 12,000 Rbd., Incassationen var Noget, som paalaae Byen, ligesom det ogsaa er Tilfældet med andre reglementerede Statter, saasom Indquarteringskassen, som er reglementeret med 35,000 Rbd., men opkræves med endeel Mere, fordi den fulde Sum skulle indbetales af Staden, og, da altsaa Inddrivelsen deraf maatte skee paa Stadens Befosning, har man forbundet Befosningen med Indquarteringsgodtgjorelsens Beløb, og, om det udredes paa denne Maade eller af Stadens øvrige Indtægter, var en inferior Sag, som ikke vedkom Kongens Kasse. Men i Reglementet af 1825 i Tillæget er udtrykkelig sagt, at de deri nævnte Besparelser skulle komme Byens Kasse tilgode. Naar det er paaberaabt, at Plac. af 18de April 1843 forøgede Borgervæbningskassen med omtrent 14—1500 Rbd. for nogle Aar, maa jeg bemærke, at dette hidrørte derfra, at de Avancements- og Indtræ-

delsespenge, som efter Reglement af 1ste Juli 1808 skulle udredes, og allerede tildeels vare ophævede ved Tillægsreglementet af 25de Novbr. 1825, dog endnu for endeel vedbleve, og at det interesserede Communalbestyrelsen, at de strax ophørte, hvorfor denne erklærede, at, naar dette maatte skee, vilde den ikke have Noget imod, at der blev lignet saameget mere paa Communen som Borgervæbningskat, indtil denne Sum var gjenvunden ved Besparelser. Det var altsaa efter speciel Overenskomst, at der blev fordret noget mere; men det kan aldeles ikke indflyde paa det øvrige Forhold mellem Statskassen og Staden med Hensyn til Borgervæbningen. Skal man altsaa tage Sagen, saaledes som den hidtil har været, saa maatte, med Undtagelse af de temporaire Tilskud, som skulle udredes i Genhold til Plac. af 1843, der er grundet paa Communalbestyrelsens Samtykke, 12,000 Rbd. være Maximum, som Byens Kasse skulle have at udrede, og derhos, naar Udgifterne gik ned under 24,000 Rbd. ved de Besparelser, der ifølge Regl. af 1825 traadte i Kraft, skulle Borgervæbningskassen nedsættes i Forhold dertil. Det er det, som Udvalget har troet at maatte lægge til Grund. Man har saameget mere troet, at der under de nærværende Forhold snarere var Grund til en større Lempelighed med Hensyn til Byen, end til at gjøre forøgede Fordringer, som Kjøbenhavns Befolkning nu er den almindelige Bærnepligt underkastet, og denne endogsaa paa en vis Maade kan ansees at blive skarpere for Kjøbenhavnerne end for Andre, og da disse forøgede Udgifter, som Borgervæbningen medfører, komme deraf, at den ikke blot skal være en Indretning til at opretholde borgerlig Orden, men ogsaa en Indretning, som er anlagt paa Stadens Forsvar, hvilket er en almindelig Statsag.